

giem; ð Domine, quare non reddis justitiam meam? Fidejussor meus es. Per tuum forte Brachium dedi, cœlestia regis, terrena moderas, mari imperas, & unum non coarctas hominem? Tu mihi dedisti pretium illud, & si tollere vis, quis te prohibet? Nullus, quia omnia tuæ subjacent potestati. Si terrenus homo mihi fidejussor fuisset, coëgissem eum per Judicem, aut *Crem Fecicum* (1) aut sic, aut sic recepissem pretium meum. Tu qui Cœli, & Terræ Dominus es, nisi iusseris reddere, quid faciam? quando Cœli ante te mundi non sunt, & Sol, & Luna non splendent, & Angeli, & Archangeli tremunt, & terra liquefit, montes defluunt, elementa omnia deficiunt, ego, qui sum ut tibi audeam loqui? Tantum misericordia tua super me sit, & causam meam defende, & redde, quia ecce duo testes ambo ad te Apostoli electi. In eorum præsentia mihi fidejussor (2) forte Brachium extitit, & si aliter dico ipsi testimonium reddant, quia verissimi sunt, & linguas eorum claves Cœli fecisti. Et his dictis ingemuit, & recessit. In ipsa denique nocte apparuit ad ipsum Compatriem suum debitorem Salvatoris Nostri effigies in somnis dicens; revertere citius Ravennam, & redde solidos Compatri tuo, unde hoc meum Brachium fidejussor extitit, quia increpavit me, & calumpniam ipsius sustinere non possum, & scias si citius non ieris, & ille (3) plus molestaverit, perdes hic omnia quæ adquisisti, & corpus tuum flagellis tradam, & eris in tribulatione maxima omnibus diebus vitæ tuæ, & ibi deficies. Ego verò de meis thesauris reddo solidos duplum Compatri tuo. Tunc surgens diluculo negotiavit, ut potuit, ipsa die navem ascendit, & Ravennam reversus est. Quo auditio Compater ejus, qui pretium dederat, gaudio plenus ivit ad domum ejus, quasi ad visitandum eum. Inter cætera verba cœpit sciscitari ab eo de pecunia mutuata. Cui ille respondit, omne negotium suum esse perfectum, & solidos quadruplicatos. At Creditor dixit Compatri suo; si ita est, benedictus Deus, redde mihi solidos meos. At ille respondens dixit ei; grater faciam non hodie, quia serò est. Cras mane eamus ante Fidejussorem meum, idest Brachium forte, quod me valde istis diebus impulit. Ibi tibi reddam, & in conspectu duobus Principibus testibus nostris. Altera verò die detulit ille Debitor quadringentos aureos. Ierunt ad locum, ubi ipse mutuavit, & ille dedit, & numeratos denuo quadringentos solidos dixit Debitor ad Compatriem Creditorem suum; bene mihi fecisti, quia de paupertate me sublevasti, & benedixit Omnipotens Deus negotium meum, quadruplicavit pecuniam. Tolle modò trecentos solidos, quos mihi mutuasti in conspectu Fidejussori meo, & duobus testibus nostris, & insuper centum alios servio tibi, ut sim innocens, eo quod in constituto die paratus non fui, vel ut etiam pro exenio. Et respondens ille Compatri suo dixit; absit hoc, ut plus recipiam, nisi quantum tibi. Non permittat hoc forte Brachium, quod inter me, & te mediator est, ut usuras accipiam, usque ad corrigiam calceamenti. Et respondens ille Debitor dixit; juro tibi per hoc Brachium forte, (4) quia quomodo multiplicabantur in meis manibus pecuniæ, nisi hoc

(1) ei vim fecissem. Mur.

(2) tuum. Mur.

(3) mihi. Mur.

A Brachium coëgisset me tribus vicibus, non hoc anno Ravennam remeassem, sed illis noctibus, & illis, quæ succedunt diebus veniebat ad me in somnis, & protestabar dicens; vade, redde Creditori tuo pecuniam, quam tulisti, quia molestus est mihi Compater tuus, me fidejussor tuus hodie inquietavit. Sic ammonuit me per duas vices. Mensis verò istius die quadam venit ad me nocte ista sancta Domini Nostri effigies, cœpitque increpare dicens; quare non revertis reddere pecuniam Creditori, tuoque Compatri, quam per hoc Brachium meum spondidisti reddere. Satis mihi hodie homo ille molestus fuit, & ploravit coram me, insuper dixit mihi, quia si terrenum hominem fidejussorem habuissem, jam restituisset mihi. Surge celeriter, vade, redde, quia alias lamentationes non sustineo: duræ mihi sunt, ne fortè per duritiam blasphemet, & non solum pro pecunia, sed pro eorationem reddas. Non moreris, sed surge, vade. Scias si tardaveris, ego dabo solidos de gazophylacio meo, & tu hic ista formâ omnia perdes, insuper corpori tuo noxam tradam. Alia verò die *Cumbum* (5) ingressus propitiis ventis properavi ad istam servatam à Deo civitatem Ravennæ reddere tibi omnia, sicut & feci, & nunc posco, ut tollas centum istos aureos, quia fecisti tibi, ut non aliqua nociva mihi causâ teneatur astricta. Cui alter respondens dixit; juravi tibi per Dominum, & per hoc Brachium forte, quod reduxit te huc quia non accipiam usque ad pugillum pulveris, nisi sola tua dilectio, quam quotidie teneo. Et ut scias ad ista tua eloquia, sicut tu dicis, quando in nocte compellabat hoc Brachium de me (6) justitia, ego interpellabam super te, & benedictus Deus, qui te salvum, & incolumem reduxit ad propria tua. Et nunc innocens sis de hac causâ in conspectu Dei æterni, & à me, & nostram charitatem permittat ipse Omnipotens Deus, quomodo hic firmata est, sic permaneat usque in æternum. Videamus, & caute agamus, ut non nos unus alterum fraudemur, quia hoc Brachium forte mediatorem inter nos constituimus. Et hoc dicens præ gaudio flebant, & obsecrabant se invicem. Ierunt in pace, & ex illo die pro hac causâ vocatus est locus ille Brachium forte usque in hodiernum diem, sed pauci sunt, qui sciunt. Inde transductum est Corpus B. Neonis Archiepiscopi, & sepultum est, ut superius notavimus. Domum quam ædificavit, vidisti, & in ipsa Domo, ubi imagines Apostolorum Petri, & Pauli tessellis factæ sunt hinc, & inde juxta crucem conspexisti, & unam lineam versiculi, in qua continetur, *Domnus Neon Episcopus senescat nobis*, legitis. Sedit annos..... menses..... dies.....

E

(4) & veritatem manifesto. Mur.

(5) Cumbam. Mur.

(6) mea. Mur.

OBSER-